

INFORME

IMPLICACIONS ECONÒMIQUES PER A LA CIUTADANIA COM A CONSEQÜÈNCIA DE LES GREUS IRREGULARITATS INCORREGUDES EN LA CREACIÓ DE LA SOCIETAT D'ECONOMIA MIXTA DE L'AIGUA PER PART DE L'ÀREA METROPOLITANA DE BARCELONA

1. Consideracions prèvies

El passat 8 d'agost de 2012, l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) va publicar l'anunci d'informació pública sobre l'establiment d'un sistema de gestió del servei públic d'aigua i sanejament mitjançant una societat amb capital mixt. El 6 de novembre del mateix any, el Consell Metropolità –màxim òrgan de govern de l'AMB- aprovava definitivament la creació del sistema de gestió a través d'una Societat d'Economia Mixta (SEM) participada amb un 85% per la Societat General d'Aigües de Barcelona (SGAB) i amb un 15% per la pròpia AMB (a través de l'aportació de l'empresa pública Empresa Metropolitana de Sanejament, S.A, EMSSA). Les implicacions de tot tipus per a la ciutadania de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, sobretot econòmiques, que es deriven de les greus irregularitats en la creació de la SEM, han estat la raó per la qual la Plataforma Aigua és Vida hagi decidit elaborar aquest informe.

L'informe no pretén ni analitzar ni valorar la invasió de competències de la Generalitat que el procés endegat per l'AMB ha suposat, ni tampoc la debilitació de les competències municipals, així com la situació irregular en la que es troben la majoria de concessions del servei d'aigua de la Societat General d'Aigües de Barcelona –objecte, ara, d'un expedient de revisió incoat per l'Agència Catalana de l'Aigua-. Respecte la situació concessional dels tèorics aprofitaments d'SGAB en el territori de l'AMB, cal fer notar que és especialment preocupant veure com el Conveni signat entre l'AMB i l'SGAB fixa, en la clàusula 15, que en cas d'extinció anticipada de la SEM es valida la situació jurídica d'SGAB descrita en el punt 5.1.1 de la Memòria, on es relacionen els títols d'aprofitament i concessions d'aigua de l'SGAB, la validesa dels quals avui en dia no està ni molt menys resolta ni aclarida, sinó tot el contrari. Sembla com si la pròpia creació de la SEM intenti resoldre aquesta situació de dubtosa legalitat per la via dels fets consumats i, alhora, pretengui generar jurisprudència sobre una situació jurídica irregular.

Aquest informe tampoc vol analitzar la manca de justificació en l'establiment de la concessió per a 50 anys -a comptar des del 1997, és a dir, 35 anys més-, o la greu vulneració dels principis més elementals de la contractació pública en procedir a la creació de la Societat d'Economia Mixta (SEM) mitjançant una adjudicació directa, obviant la lliure concurrència.

El que sí vol fer aquest informe és una anàlisi econòmica dels impactes per a la ciutadania que suposarà la creació de la SEM o, més ben dit, de quina manera les greus irregularitats comeses en la creació de l'empresa mixta repercutiran en la butxaca dels ciutadans. En aquest sentit, és obvi que els elements tot just esmentats tenen un impacte directe en la valoració econòmica de la societat, així com també vers la ciutadania perquè suposen una clara negligència en la defensa dels interessos públics, els ciutadans i ciutadanes usuàries del servei, i posa en dubte la pròpia AMB com a garant dels serveis d'abastament i sanejament d'aigua en baixa. Aquests elements seran analitzats en profunditat en d'altres informes posteriors.

2. Valoracions generals

2.1. Sobre la valoració econòmica del servei

Cal subratllar que en l'expedient de creació de la SEM no hi ha cap valoració econòmica externa i independent que contempli la previsió dels ingressos i les despeses del servei, així com les necessitats d'inversió. Totes les dades econòmiques, que són imprescindibles per determinar el valor de l'empresa aportat per SGAB, es fonamenten en les pròpies afirmacions no contrastades d'SGAB. Aquest fet evidencia una greu irresponsabilitat de l'AMB, més quan és l'entitat reguladora de l'abastament d'aigua en baixa a l'àrea metropolitana. Així, la pujada de les tarifes que indica l'expedient no està justificada i, lluny de respondre a un suposat desequilibri financer, més aviat sembla que sigui un mecanisme més o menys encobert per tal d'augmentar el valor d'SGAB.

2.2. Sobre la valoració dels actius aportats per SGAB i la seva amortització

Destaca que no s'hagi realitzat cap auditoria externa i independent sobre els actius aportats per SGAB a la SEM, tals com la titularitat dels aprofitaments i de les instal·lacions, de les servituds, llur valor, ni si hi són tots els necessaris i imprescindibles per a l'activitat econòmica que l'empresa mixta ha de desenvolupar. Tampoc no s'hi clarifica el grau d'amortització dels actius, que pràcticament haurien d'estar amortitzats: cal no oblidar que en el decurs de tot el període en el que SGAB ha operat el servei d'abastament d'aigua –des dels inicis del segle passat amb els pous de Cornellà i l'aqüeducte de Dosrius, i des del 1953 amb la construcció de la potabilitzadora de Sant Joan Despí al riu Llobregat-, ha construït i gestionat infraestructures per a la prestació del servei a través de la reposició i manteniment d'aquelles ja implementades, i per l'extensió de la xarxa a costa dels agents urbanitzadors (article 16.c de la Llei del sòl). Totes les inversions necessàries per a la construcció i manteniment d'aquestes xarxes de distribució i infraestructures han estat imputades a les tarifes que, bé per via de l'amortització en el cas de les inversions, bé per via dels costos del servei en la reparació i el manteniment, hem anat pagant tots

els usuaris i usuàries en el decurs de molts anys. En aquest sentit, les diferents lleis del sòl i el nou Reglament metropolità estipulen clarament que la nova xarxa de subministrament i instal·lacions associades "seran adscrites gratuïtament al servei metropolità d'abastament d'aigua". Sorprenentment, tots els actius vinculats a l'abastament d'aigua en baixa han estat declarats com a patrimoni d'SGAB.

2.3. Sobre l'expedient de revisió dels títols d'aprofitament d'aigua d'SGAB

Existeix un altre element que evidencia l'absoluta falta de rigor en la constitució de la SEM: en data 2 de maig, l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), en tant que autoritat pública de l'aigua de Catalunya, treu a informació pública l'expedient de revisió dels títols d'aprofitament d'aigua dels quals és titular l'SGAB. Un expedient que obliga a canviar els fonaments de constitució i inhabilita la creació de la SEM atès que suposa un canvi substancial en la valoració econòmica de la mateixa: determinats actius que SGAB aporta a l'empresa mixta deixaran de ser titularitat d'Agbar i passaran al domini públic de la Generalitat de Catalunya (com el cas de l'ETAP de Sant Joan Despí, on de ser considerada una aportació patrimonial passa a ser un simple dret d'usdefruit). Un canvi tan extraordinari i de tanta importància com és el fet de determinar exactament quines són les instal·lacions i els aprofitaments que l'SGAB pot aportar a la SEM no ha comportat, inexplicablement, fer taula rasa amb la constitució de la SEM i començar altre cop de nou; és més, la clàusula 13 del Conveni estipula que, en finalitzar la nova concessió, l'AMB haurà de tenir en compte els títols d'SGAB, uns títols que ara estan en revisió. Aquest "tenir en compte" contradiu la Llei d'Aigües de Catalunya (DL 3/2003, articles 32 i 33), que estableix que les concessions demaniales han de seguir el règim del servei d'abastament local i, per tant, en finalitzar la concessió també haurien de finalitzar els títols demaniales d'SGAB i passar a mans de la Generalitat.

3. Impacte sobre els ciutadans

A continuació es descriuen **els sobre costos que suposa la creació de la SEM per tal d'oferir el mateix servei que es presta avui**, uns sobre costos que ben lluny de suposar una millora en el servei al ciutadà, són de molt difícil justificació. De fet, el sumatori de les despeses d'ambdues companyies per separat abans de la constitució de la SEM és inferior al sumatori de la resultant, és a dir, el servei proporcionat per la SEM resulta més car i no tot el contrari, què és el que tindria sentit i podria justificar la seva creació. Cal fer notar que segons el DL 2/2003 de la Llei municipal i règim local de Catalunya, en tota licitació ha de figurar necessàriament com a criteri d'adjudicació "els millors avantatges que se'n desprenen per als usuaris". Sembla evident, però, que la creació de la SEM en cap cas respon a l'interès general, sinó més aviat a d'altres interessos que els seus responsables haurien d'explicar.

En aquest sentit, tant favorable és la nova societat a favor d'SGAB que en l'última modificació del Conveni s'introduïa que en cas d'extinció anticipada (clàusula 15): "SGAB continuarà mitjançant la societat constituïda com a gestor indirecte de l'abastament en baixa aplicant la tarifa vigent en el moment en què es produeixi l'extinció anticipada del conveni, i continuarà gestionant els seus títols concessionals", és a dir, se sent més còmoda dins la nova SEM que no pas amb la seva situació actual.

3.1. El nou cànon metropolità

Segons fixa el Conveni entre l'AMB i l'SGAB pel qual es constitueix la SEM (clàusula 7 del Conveni), es crea un nou cànon que ingressarà l'AMB sempre que l'SGAB assoleixi l'equilibri econòmic de cada exercici. Això vol dir que si no s'assoleix l'equilibri financer, els ingressos aniran prioritàriament a assegurar els beneficis del soci privat (SGAB), i la resta a retribuir el soci públic (AMB), doncs no existeix risc i ventura (aquest aspecte apareixerà més endavant una altra vegada). Aquest cànon, fixat inicialment en **20 M€/any** per als anys 2013, 2014 i 2015, s'incrementarà amb l'Índex de Preus al Consum (IPC) de Catalunya a partir de l'any 2016, fins arribar a una xifra aproximada de **51,5 M€** en l'últim any. Per tant, al llarg de tot el període del contracte, **l'AMB percebrà un total de 1.142 M€**, xifra que es repercutirà a la tarifa que hauran de satisfer tots els ciutadans metropolitans i, per tant, està clar que el cànon no és un "esforç" d'SGAB, sinó dels ciutadans que l'hauran de pagar íntegrament. Cal esmentar, a més, que segons l'Article 90 del RD 3/2011 de la Llei de Contractes del Sector Públic, quan es pren per referència l'IPC només es pot revisar el valor en un màxim del **85%**; una nova i greu irregularitat atès que el valor final del nou cànon metropolità (51,5M€) supera amb escreix aquest percentatge (més del 250%).

Sobre aquest cànon, la SEM hi carregarà addicionalment un **6%** en concepte de beneficis (és a dir, **68,5 M€ addicionals**) que es repartiran entre la part privada (85%) i la part pública (15%). El nou cànon metropolità tributa, a més a més, en concepte d'impost per transmissions patrimonials (**4 %**) a la Generalitat de Catalunya, fet que suposa afegir **45,6 M€ addicionals** que també es repercutiran a la tarifa.

Per tant, **l'aparició d'aquest nou cànon metropolità suposarà haver de pagar via tarifa la monstruosa xifra de 1.255,7 M€ addicionals** o, el que és el mateix, **cada família haurà de pagar al llarg dels 35 anys de contracte un sobrecost de 972 € en la seva factura de l'aigua, quasi 27,8 € més de mitjana cada any** (aquest càlcul es realitza considerant un volum a l'AMB de 1.292.500 abonats).

3.2. Beneficis addicionals als actualment satisfets per la tarifa

De conformitat amb el darrer estudi de tarifes tramès a la Comissió de Preus de Catalunya per l'AMB, els beneficis del gestor percebuts amb càrrec a tarifes

eren de **12,7 M€** (pàgina 61). Els acords adoptats per l'AMB com a conseqüència de la creació de la SEM, suposen un increment estratosfèric d'aquestes xifres, un increment que a més a més el contracte garanteix explícitament per tal d'assegurar l'equilibri econòmic i que, per tant, cas de no assolir-se, la part pública s'obliga a compensar. Aquest increment s'introdueix per les tres vies següents:

3.2.1. Valoració de l'aportació de capital de la part privada pel mètode de capitalització de beneficis futurs.

D'acord amb les xifres de la Memòria de creació de la SEM (pàgina 101), els beneficis capitalitzats s'obtenen a partir d'una sèrie que s'inicia l'any 2013 amb **37,3 M€/any** i arriben als **476,5 M€**, és a dir, **317,6 M€ més que si s'adoptés per al seu càlcul la xifra de beneficis que actualment recullen les tarifes.** Recordem que aquesta xifra **suposa multiplicar per 3** la repercutida en les tarifes actuals (12,7M€).

De forma totalment inversemblant, aquest increment espectacular del **valor capitalitzat es consolida com actiu**, és a dir, que som davant d'una revaloració encoberta dels actius reals aportats per SGAB que, en cap cas, correspon amb el seu cost d'adquisició. Cal recordar, com s'indicava en l'apartat 2.2., que els actius, en gran part, ja han estat amortitzats per la població i haurien de formar part del patrimoni públic de l'AMB; també cal reduir els actius aportats degut al procés iniciat per l'ACA i descrit en l'apartat 2.3. La sobrevaloració dels actius permet a l'SGAB obtenir el 85% dels beneficis i recuperar l'amortització dels béns amb un valor molt per sobre del seu cost real.

Això no és tot: aquest actiu "inflat" s'amortitzarà amb càrrec a tarifes durant la seva depreciació tècnica o vida útil i no pas durant la durada del contracte, que seria el més apropiat i coherent amb les normes de comptabilitat. Això significa que quan acabi el contracte, caldrà pagar a l'SGAB el valor dels actius no amortitzats (enlloc s'especifica com es durà a terme aquesta valoració i poc es pot esperar de l'AMB quan no l'ha realitzat en la creació de la SEM); per tant, això suposa limitar el dret de reversió de l'administració titular del servei (clàusula 14 del Conveni).

Finalment, resta per escatir si aquests 476,5 M€ d'aportació sobrevalorada d'SGAB caldrà pagar-los de nou quan finalitzi el contracte, doncs la legislació estipula que el soci privat pot exigir el dret de recuperar l'actiu i passiu aportats en acabar el contracte si així ho marquen els estatuts de la societat (article 289.4 del Reglament d'Obres, Activitats i Serveis dels ens locals). En aquesta línia, la clàusula 16 del Conveni deixa la porta oberta a aquesta possibilitat quan parla de la liquidació i dissolució de la societat i, per tant, pot donar-se el cas d'haver de pagar per segona vegada (cal assenyalar que, per prudència, aquest darrer aspecte no s'ha incorporat en els càlculs).

3.2.2. Introducció d'un nou percentatge de beneficis sobre el sanejament que actualment es gestiona sense ànim de lucre.

En el contracte subscrit, la part pública aporta un capital de **50,5 M€** que també es calcula com a capitalització de beneficis futurs. La part pública

s'obliga a garantir que aquests beneficis es produiran sempre mitjançant la creació, per exemple, d'una **nova taxa** que abonaran les famílies, doncs l'expedient enlloc garanteix que amb la tarifa actual es presti el sanejament, fins ara explotat per EMSSA.

3.2.3. Garantia atorgada per la part pública de beneficis addicionals en el conjunt d'activitats de la SEM.

Un cop interioritzats els beneficis d'SGAB i convertits com actiu, tal i com s'ha exposat en l'apartat 3.2.1., es calculen uns nous beneficis addicionals a la totalitat de la SEM. Aquests beneficis addicionals per al primer any són de **19,7 M€**, i al llarg del contracte s'incrementen fins assolir els **54 M€** (pàgina 102 de la Memòria). Els pactes entre la part pública i la part privada limiten en tot moment la possibilitat de pèrdues per a la SEM, i és així com el contracte trenca un dels principis fonamentals que conformen la contractació pública com és el principi de risc i ventura. Tant és així, que si no s'obtenen els beneficis previstos, aquests es recuperaran en deteriorament del cànon a pagar a l'AMB.

Tots tres conceptes introdueixen uns beneficis addicionals, no contemplats en les tarifes actuals, que suposaran **per a tot el període del contracte 1.655,10 M€ addicionals, és a dir, 1.281 € per família (36,6 € més de mitjana cada any).**

3.3. Retribució financera al soci privat, compra d'actius

Amb els acords adoptats per l'AMB, la SEM queda deutora al soci privat per un import de **190 M€** (clàusula 18 del Conveni). Aquest deute es retribueix al **7,25% d'interès anual** més una prima de risc que els documents no concreten i que, per tant, serà a opinió de les parts fixar quin serà el seu valor (parts que, en aquest cas, són la mateixa, ja que SGAB és alhora el creditor i el soci majoritari del deutor). Aquest còmput de 190 M€ més interessos neix de la part dels beneficis futurs de l'actual gestor que no s'incorpora com a capital social. Això suposa, de fet, que la proporció de la SEM s'ajusta més a 90% SGAB – 10% AMB, doncs es tracta d'un simple maquillatge fruit de l'enginyeria financera.

Cal esmentar que un tipus d'interès del 7,25% és astronòmic, molt per sobre del preu del diner del mercat, de l'Euribor, del deute públic i del propi cost de finançament del passiu obtingut de tercers d'SGAB; i el risc de devolució rau en la pròpia gestió del creditor atès que és el soci majoritari de la SEM. A més a més, és totalment improcedent que l'índex d'actualització de fluxos (WACC del 7,18%) sigui inferior al 7,25%, doncs significa que a SGAB li surt més a compte "vendre's els actius" que tenir-los. Com a referència anotar que el WACC utilitzat per SGAB per accedir a la licitació d'Aigües Ter Llobregat era del 10,5%, valor molt més raonable, i que implicaria que els beneficis capitalitzats (476,5 M€), indicats en l'apartat 3.2.1, es reduirien pràcticament a la meitat

A la Memòria es quantifica aquest concepte, també garantit per la part pública i que ingressarà íntegrament SGAB, en uns imports que al llarg de tot el període contractual **suposen 714 M€ addicionals (és a dir, més de 5 vegades el valor inicial), 552 € per família (15,8 € més de mitjana cada any).**

3.4. Comissió del 3,5 % en concepte de *know-how* o *savoir faire*

En els acords adoptats que figuren en els Estatuts de la SEM s'estipula que, addicionalment a tots els beneficis i contraprestacions que li corresponguin per altres conceptes, el soci privat tindrà dret a percebre una "comissió" addicional del **3,5%** de la xifra de negoci de la SEM estimada sobre el primer any de funcionament i que s'actualitzarà d'acord amb l'IPC de Catalunya. Aquesta "comissió" de *know-how*, que ve a representar el cost que el poder públic ha de pagar al soci privat perquè li expliqui com funciona el cicle de l'aigua, no té cap justificació: per una banda, la valoració d'SGAB és dinàmica, "en moviment", que implica que ja s'han tingut en compte tots els recursos tècnics i humans, així com també els beneficis futurs i, per tant, ja s'ha valoritzat aquest coneixement (és a dir, es pagaria per segona vegada); per l'altra banda, es tracta d'un coneixement que prové de la gestió d'un servei públic pagat i finançat per tots els ciutadans i per fons públics, un coneixement que hauria de ser patrimoni comú de la ciutadania i de les administracions públiques titulars del servei.

Aquesta "comissió", que com el nou cànon metropolità, tampoc avui existeix en la tarifa que paguem, suposarà **un ingrés per al soci privat (SGAB)** al llarg del període del contracte de la gens menyspreable xifra de **608 M€**. La comissió del 3,5% en concepte de *know-how* es computa com una despesa general més a la tarifa (tot i que en la resposta a les al·legacions es negués, de forma irregular per l'AMB, el seu impacte en tarifa, quan el text de l'article 9 dels Estatuts i de la clàusula 19 del Conveni són meridianament clars al respecte), a la qual **s'hi carrega un 10% addicional** en concepte de beneficis a repartir entre la part pública i privada, és a dir, **60,8 M€ més**.

Per tant, saber com funciona el cicle de l'aigua a l'Àrea Metropolitana de Barcelona –quelcom que s'ensenya a nivell de secundària a les escoles– suposarà quasi **669 M€ addicionals, 518 € per família per a tot el període de contracte (14,8 € més de mitjana cada any).**

3.5. Marge comercial sobre execució d'obres i treballs a realitzar per tercers

Cal diferenciar entre:

3.5.1. Execució d'obres

Els acords adoptats garanteixen que la SEM contractarà l'execució d'obres (que la Memòria no concreta ni relaciona) per un import de **2.033 M€** al llarg de tot el contracte (38M€ anuals i actualitzades amb l'IPC, arribant fins els 77 M€, pàgina 102 de la Memòria) i que s'amortitzaran amb càrrec a tarifa. Com que els imports anuals poden no arribar al mínim per haver de

realitzar un procés de licitació segons allò establert en l'article 14 de la Llei 3/2011 de contractes del sector públic, la SEM podrà adjudicar-les sense licitació pública. En tant que l'SGAB ostenta la majoria absoluta en els òrgans d'administració de la SEM i no hi ha cap acord que mitigui o limiti el poder d'aquesta majoria, i tenint com té el grup Agbar empreses constructores, és previsible que l'adjudicatari sigui alguna empresa del grup Suez-Agbar. Un càlcul molt prudent, i considerant només un **19%** de marge comercial, aquest concepte **pot generar al soci privat uns beneficis de 400 M€.**

3.5.2. Treballs a realitzar per tercers

En relació al darrer estudi de tarifes aprovat per la Comissió de Preus de Catalunya, s'aprecien també importants increments en les partides de treballs a realitzar per tercers (un 70% d'augment), fet que ha suposat que les despeses generals hagin augmentat de 7 a 27 M€ (pàgina 102 de la Memòria). De nou es posa de manifest la manca de rigor i de revisió dels elements traspassats per l'SGAB, ja que en cap cas es verifica que siguin íntegrament els precisos per a l'obtenció dels fluxos amb els que es valora l'aportació. En conjunt, la SEM generarà més de **40 M€/any** en partides externalitzables que també incorporen un **19%** de marge comercial i que fàcilment seran assumides per filials d'Agbar-Suez. Amb un càlcul també molt prudent, aquesta pràctica, consentida fins ara per l'AMB, **pot generar uns marges comercials de més de 300 M€ al llarg de tot el període contractual.**

Per tant, pot extingir-se el teixit empresarial català de petites i mitjanes empreses altament especialitzades i de gran valor afegit que competien entre elles i accedien a licitacions públiques per tal de brindar el millor servei al menor cost, i per contra, afavorir descaradament un sistema de subcontractació no només arbitrari sinó opac i fora del mercat, és a dir, monopolístic i sense competència. **Aquests marges comercials poden significar fins a 700 M€ addicionals, que suposen 542 € per família al llarg de tot el contracte (15,5 € més de mitjana cada any).**

3.6. Repercussió d'impostos i taxes sobre els conceptes anteriors

Sobre els ingressos bruts del servei de distribució en baixa d'aigua potable, les companyies satisfan un 1,5% de la facturació en concepte de taxa municipal. Per tant, tots els factors que incrementen la tarifa tot just descrits, generen una despesa tarifària addicional d'un **1,5%** que ingressen els municipis. Addicionalment, el preu de l'aigua està gravat per un **10%** d'IVA. Per tant, els increments de preu suposen també un major cost fiscal per a les famílies.

Els sobre costos fiscals derivats d'aquestes dues tributacions suposen 617 M€ addicionals, és a dir, 477 € per família (13,6 € més de mitjana cada any).

4. Resum de tots els impactes

Tot seguit es presenta un resum en forma de taula dels nous impactes econòmics derivats de la constitució de l'empresa mixta SEM per part de l'SGAB i de l'AMB, uns impactes que repercutiran directament en la tarifa del servei del cicle de l'aigua que paguem tots els ciutadans de l'Àrea Metropolitana. Per a cada impacte s'anota l'import total durant els 35 anys de concessió (milers de M€), el sobrecost addicional per a cada família durant els 35 anys de concessió (€ per família) i el sobrecost addicional de mitjana per a cada família i any (€/any).

	M€ Totals	€/família Totals	€/família mitjana anual
Cànon concessional	1.255,7	972,0	27,8
Beneficis addicionals	1.655,1	1.281,0	36,6
Compra d'actius	714,0	552,0	15,8
3,5% Know-How	669,0	518,0	14,8
Marge comercial	700,0	542,0	15,5
Repercussió impostos i taxes	617,0	477,0	13,6
Totals	5.610,8	4.342,0	124,1

En resum, doncs, l'impacte econòmic sobrevingut sobre el servei de l'aigua com a conseqüència de la creació de la SEM a l'Àrea Metropolitana de Barcelona és de 5.610.800.000€ durant els 35 anys de concessió. Això suposa un sobrecost en la tarifa de l'aigua per a cada família metropolitana, comptant 1.292.500 abonats domèstics, de 4.342 € per a tot el període o, el que és el mateix, haver de pagar 124,1€ més cada any per rebre el mateix (o pitjor) servei que ara.

5. Consideracions finals

Són molts o pocs, aquests 124,1 € de més cada any? Segons l'AMB, durant l'any 2012, el consum domèstic mitjà ha assolit la xifra de 105 litres per habitant i per dia, i el nombre mitjà de persones per llar és de 2,6 persones. Així, un consum d'una llar de 2,6 persones a raó de 105 litres per habitant i per dia són 100 m³ a l'any, o 8,3 m³ al mes.

D'acord amb el document Preu de l'aigua a Catalunya, Observatori del Preu l'Aigua, març de 2012, publicat per l'ACA, el preu mitjà de l'aigua per a ús domèstic a la província de Barcelona és de 1,949 €/m³ (IVA inclòs) per a un consum de 9 m³ al mes, que prendrem com a representatiu. Emperò el càlcul del que suposa el sobrecost de la SEM no pot fer-se sobre aquest preu, atès que el preu de la factura de l'aigua és el sumatori de diversos conceptes: el cànon de l'aigua que recapta l'ACA, el clavegueram municipal, i el servei de

subministrament d'aigua que recapta l'AMB i la SGAB, a més a més de l'IVA. Així, per a un consum de 9 m³ al mes, la factura es desglossa en:

Servei aigua	1,181
Cànon aigua	0,434
Clavegueram	0,193
IVA	0,141
Total	1,949

En aquest sentit, prenent com a valor el servei de l'aigua, el clavegueram i la part proporcional de l'IVA s'obté que per a un consum de 100 m³ a l'any, d'acord amb l'Observatori del Preu de l'Aigua, l'import és de 148,1 € a l'any, segons xifres del 2012. Tenint en compte que la inflació interanual de Catalunya ha estat del 3,6%, l'import al 2013 seria de 153,4 € a l'any per al servei de l'aigua.

EN CONSEQÜÈNCIA, PEL MATEIX SERVEI QUE ELS CIUTADANS REBÍEM, LA CONSTITUCIÓ DE L'EMPRESA MIXTA METROPOLITANA ENS COSTARÀ UN 80,9% MÉS O, EL QUE ÉS EL MATEIX, PASSAR A PAGAR 277,5 € L'ANY PER A UN SERVEI QUE, ARA, EN PAGUEM 153,4 €.

6. Nota final

Aquest informe no ha entrat a analitzar els sobre costos derivats de la privatització d'Aigües Ter Llobregat, que també afecten el servei de l'aigua, i que agreugen encara més els impactes que les privatitzacions de l'aigua provoquen sobre els ciutadans.

Tanmateix, amb aquest informe, la Plataforma Aigua és Vida vol llançar un crit d'alerta a tota la ciutadania del que suposa la privatització del servei de l'aigua a l'AMB. Podem haver comès algun error d'interpretació, doncs l'AMB no ha facilitat gens ni mica gran part de la informació recollida. Aquest crit d'alerta no hagués estat necessari si els nostres representants polítics a l'AMB, començant pel seu President –actual alcalde de Barcelona- haguessin conduït amb transparència i honestedat el procés de constitució de l'empresa mixta metropolitana; un procés que no ha estat ni clar, ni transparent, ni inodor com l'aigua, sinó tot el contrari. Un procés que suposa incrementar el cúmul d'irregularitats existents entre l'SGAB i l'AMB en perjudici de la ciutadania, a la qual se li pretén imputar de forma vergonyosa aquest enriquiment desmesurat i regularitzar una situació denunciada el 2010 pels Tribunals de Justícia de Barcelona.

Plataforma Aigua és Vida, 19 de juny de 2013